

Vlees: geniet, maar eet met mate

By **Femke Nijse**, www.joop.nl

april 8ste, 2016

Eén hamburger staat qua watergebruik gelijk aan zes weken douchen en de veeteelt zorgt voor meer klimaatverandering dan auto's en vrachtwagens samen: laten we daarom met vlees doen wat we met alcohol hebben gedaan: geniet, maar eet met mate.

Waar vlees vroeger een traktatie was, is het na de trauma's van de hongerwinter niet meer weg te denken als dagelijkse kost. Met de geneugten van de wereldkeuken en technische vooruitgang in de voedselindustrie is vlees eten echter niet langer nodig om een weldadige maaltijd te mogen consumeren. Tempeh, falafel en hummus zijn om te watertanden, en bovendien een stuk beter voor onze aarde.

Even ter herinnering: één hamburger staat qua watergebruik gelijk aan zes weken douchen en de veeteelt zorgt voor meer klimaatverandering dan auto's en vrachtwagens samen.

Wat betreft alcohol is het gelukt om een normverandering op gang te brengen, maar ook wat betreft vlees is een ontwikkeling nodig zodat een leus als 'Geniet, maar eet met mate' net zo gewoon wordt als 'Geniet, maar drink met mate'. Voor veel mensen is het veranderen van een AGV'tje naar een 'Aardappel, Groente, Vleesvervanger' niet vanzelfsprekend. Stel je eens voor dat alle vleesvervangers niet meer in het verdomhoekje van de supermarkt staan, maar gewoon naast de kip en de slavinken. Een vegetarisch avontuur zou daarnaast voor de doorsnee Nederlander nog gemakkelijker worden als de supermarkt bijpassende, lekkere vegetarische recepten presenteert.

Ook met aanmeldformulieren bij activiteiten kan het vegetarische avontuur vergemakkelijkt worden. Wanneer je geen dierlijke producten eet moet je dit nu aangeven, maar als je wel graag dieren eet is lui achterover leunen voldoende. Door dit om te keren, geef mensen alle vrijheid om te kiezen voor vlees, laat je dit wel een bewuste keuze zijn.

In ons taalgebruik is trouwens iets raars aan de gang. Vlees dat op een degelijke manier geproduceerd wordt, krijgt het label duurzaam en plofkip wordt ‘normaal’ genoemd, maar zo normaal is het toch eigenlijk niet? De Volkskrant pleitte begin 2015 voor een omkering van dit principe; goede of duurzame producten moeten geen label hebben en de rest van de producten wel. Op die manier wordt duurzaam het nieuwe normaal. De Volkskrant vroeg lezers een naam te bedenken voor het label voor de rest van de producten. Er kwamen inzendingen als ‘egologisch’, ‘treuroshopper’ en ‘bloedwaar’.

Waar een vleestaks op veel weerstand kan stuiten, kan een langzame normverandering hetzelfde bereiken, zonder dat vlees eten een voorrecht wordt van de elite. Of het nu in de taal, op een aanmeldformulier of in de supermarkt is, kleine veranderingen kunnen ervoor zorgen dat mensen zichzelf vaker trakteren op eerlijke producten. Het nieuwe normaal is niet alleen fijner voor jezelf, maar ook voor de wereld.

Deze opinie is geschreven door Femke Nijse en Christa van IJzendoorn,

voorzitter commissie Milieu & Voedsel bij DWARS, GroenLinkse jongeren.

Beeld: Merlijn Hoek